

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących wykonywania wymogów odnoszących się do wieloletnich krajowych planów kontroli określonych w art. 109–111 rozporządzenia (UE) 2017/625

(2021/C 78/01)

Przedmowa

W prawodawstwie Unii przewidziano zbiór zharmonizowanych przepisów w celu zapewnienia, by żywność i pasze były bezpieczne i zdrowe, a działania, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo w łańcuchu rolno-spożywczym lub ochronę interesów konsumentów w związku z żywnością i informacjami dotyczącymi żywności, były prowadzone zgodnie z określonymi wymogami. Istnieją również przepisy Unii mające na celu zapewnienie wysokiego poziomu zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, jak również dobrostanu zwierząt w całym łańcuchu rolno-spożywczym oraz we wszystkich tych obszarach działalności, w których kluczowym celem jest zwalczanie zagrożenia rozprzestrzeniania się chorób zwierząt, mogących przenosić się w niektórych przypadkach na ludzi, lub agrofagów stanowiących zagrożenie dla roślin lub produktów roślinnych, a także zapewnienie ochrony środowiska przed ryzykiem, jakie mogą stwarzać organizmy zmodyfikowane genetycznie (GMO) oraz środki ochrony roślin. Prawidłowe stosowanie takich przepisów, zwanych dalej łącznie „prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego”, przyczynia się do funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽¹⁾ ustanowiono zharmonizowane ramy unijne dotyczące organizacji kontroli urzędowych oraz czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe w całym łańcuchu rolno-spożywczym.

Art. 109 rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez właściwe organy kontroli urzędowych regulowanych tym rozporządzeniem na podstawie wieloletnich krajowych planów kontroli (WKPK), których przygotowanie i wykonanie jest koordynowane na całym ich terytorium.

Art. 110 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że wieloletnie krajowe plany kontroli przygotowuje się w celu zapewnienia, by zostały zaplanowane kontrole urzędowe we wszystkich obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także zgodnie z kryteriami określonymi w art. 9 oraz z przepisami art. 18–27.

W art. 110 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 ustanowiono zasady dotyczące informacji ogólnych, które mają być zawarte w WKPK, a w art. 111 ust. 2 – zasady dotyczące przygotowywania, aktualizacji i przeglądu WKPK.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

W świetle doświadczenia uzyskanego z wykonania WKPK, z audytów właściwych organów w państwach członkowskich przeprowadzanych zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz przez ekspertów Komisji na podstawie art. 45 tego rozporządzenia, jak również z informacji zawartych w corocznych sprawozdaniach składanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 44 tego rozporządzenia należy opracować niniejsze wytyczne dotyczące sporządzania WKPK.

W związku z tym niniejsze wytyczne powinny koncentrować się na elementach WKPK, które mają obowiązywać w państwach członkowskich w celu spełniania wymogów rozporządzenia (UE) 2017/625, a w szczególności wymogów art. 111, który określa zasady przygotowywania, aktualizacji i przeglądu WKPK.

Celem WKPK jest również ustanowienie solidnej podstawy dla audytów właściwych organów zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz dla Komisji w celu przeprowadzania kontroli w państwach członkowskich zgodnie z art. 116 tego rozporządzenia.

Komisja będzie poddawać niniejsze wytyczne przeglądowi i w razie konieczności zaktualizuje je po otrzymaniu i zbadaniu WKPK oraz w świetle doświadczenia państw członkowskich w wykonywaniu rozporządzenia (UE) 2017/625.

Niniejsze wytyczne mają na celu pomóc organom krajowym w stosowaniu art. 109–111 rozporządzenia (UE) 2017/625. Jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest upoważniony do interpretowania prawa Unii w wiążący sposób.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

Spis treści

	<i>Strona</i>
A. Cel wytycznych	4
B. Definicje	4
C. Wytyczne dotyczące wymogów prawnych odnoszących się do wkpk	5
1. Zakres stosowania WKPK	5
2. Jednolity zintegrowany WKPK	5
3. Gromadzenie informacji podczas wykonywania WKPK i składania sprawozdań	6
4. Okresowość (długość cyklu planowania)	6
5. Ogólne wymogi dotyczące WKPK	7
D. Ogólne wytyczne dotyczące treści wkpk	7
1. Strategia i kontekst	7
1.1. Cele strategiczne WKPK	7
1.2. Kategoryzacja ryzyka	8
2. Ramy strukturalne dla kontroli urzędowych	8
2.1. Wyznaczenie właściwych organów	8
2.2. Delegowanie zadań jednostkom upoważnionym (lub osobom fizycznym)	9
3. Ogólna organizacja kontroli urzędowych i zarządzanie nimi	9
3.1. Systemy kontroli i czynności koordynacyjne	10
3.2. Spełnienie kryteriów operacyjnych	11
3.3. Szkolenie pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe	12
3.4. Udokumentowane procedury	12
4. Zarządzanie incydentami/sytuacjami nadzwyczajnymi	12
4.1. Operacyjne plany awaryjne	12
4.2. Organizacja współpracy i wzajemnej pomocy	13

A. Cel wytycznych

Niniejsze wytyczne mają służyć państwom członkowskim jako pomoc w sporządzeniu wieloletniego krajowego planu kontroli (WKPK) przewidzianego w art. 109 rozporządzenia (UE) 2017/625. Dostarczają one wskazówek na temat wdrażania wymogów dotyczących WKPK określonych w art. 110 ust. 2 tego rozporządzenia.

Dlatego też w części C niniejszych wytycznych skoncentrowano się na wskazówkach na temat wymogów prawnych dotyczących WKPK, a w części D – na wskazówkach dotyczących treści tych WKPK. Niniejsze wytyczne zawierają również przykładowy wzór WKPK. W gestii państw członkowskich leży jednak wybór, w jakim formacie chcą one sporządzić swój WKPK.

B. Definicje

Do celów niniejszych wytycznych odsyła się do definicji określonych w art. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz innych odpowiednich przepisów Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) 2017/625:

- a) „kontrole urzędowe” oznaczają czynności przeprowadzane przez właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, którym zgodnie z tym rozporządzeniem przekazano pewne zadania w ramach kontroli urzędowych, podejmowane w celu weryfikacji:
 - przestrzegania przez podmioty tego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz
 - czy zwierzęta lub towary spełniają wymogi określone przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, w tym wymogi określone do celu wydawania świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych;
- b) „inne czynności urzędowe” oznaczają czynności – inne niż kontrole urzędowe – podejmowane przez właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, którym zgodnie z tym rozporządzeniem i z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, przekazano pewne określone czynności urzędowe, w tym czynności mające na celu weryfikację występowania chorób zwierząt lub agrofagów roślin, zapobieganie rozprzestrzenianiu się takich chorób zwierząt lub agrofagów roślin lub ich kontrolę bądź eliminację, udzielanie zezwoleń lub zatwierdzanie oraz wydawanie świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych;
- c) „właściwe organy” oznaczają:
 - organy centralne państwa członkowskiego odpowiedzialne za organizowanie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych zgodnie z tym rozporządzeniem i przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2,
 - inny organ, któremu powierzono taki obowiązek;
- d) „organ kontrolny produkcji ekologicznej” oznacza organ administracji publicznej państwa członkowskiego do spraw produkcji ekologicznej i etykietowania produktów ekologicznych, któremu właściwe organy powierzyły – w całości lub częściowo – swoje uprawnienia w związku ze stosowaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007⁽³⁾;
- e) „jednostka upoważniona” oznacza odrębną osobę prawną, której właściwe organy przekazały pewne zadania związane z kontrolą urzędową lub pewne zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi;
- f) „plan kontroli” oznacza ustalony przez właściwe organy opis zawierający informacje na temat struktury i organizacji systemu kontroli urzędowych, jego działania oraz szczegółowego planowania kontroli urzędowych, jakie mają być przeprowadzane w danym okresie w każdym z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- g) „ryzyko” oznacza funkcję prawdopodobieństwa wystąpienia – w wyniku zagrożenia – niepożądanych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub dla środowiska oraz stopnia ciężkości tych skutków.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

Poza powyższymi definicjami, do celów niniejszych wytycznych odsyła się również do następujących definicji:

- a) „koordynacja” oznacza wszelkie działanie(-a) podejmowane w celu zapewnienia, by właściwe organy planowały i wykonywały swoje kontrole urzędowe w sposób spójny i jednolity, aby skutecznie przyczynić się do realizacji wspólnego celu, jakim jest osiągnięcie skutecznego wykonania WKPK oraz prawa unijnego;
- b) „obszary” oznaczają obszary określone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

C. Wytyczne dotyczące wymogów prawnych odnoszących się do WKPK

1. Zakres stosowania WKPK

Wymóg prawny

Art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

WKPK powinien obejmować kontrole urzędowe regulowane rozporządzeniem (UE) 2017/625, przewidziane w jego art. 1 ust. 2–4. Dalsze informacje, które mają służyć jako wytyczne w zakresie regulacji zawierających przepisy dotyczące powyższych kontroli urzędowych, znajdują się w załączniku 1.

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do umieszczania w swoim WKPK informacji o innych czynnościach urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne ⁽⁴⁾.

Państwa członkowskie mogą jednak mimo to chcieć włączyć takie informacje do swojego WKPK, jeżeli uważają, że są one istotne lub pomogłyby w zrozumieniu WKPK.

W WKPK można by zawrzeć informacje na temat innych kontroli urzędowych, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (UE) 2017/625, takich jak np. kontrole urzędowe na podstawie innych przepisów UE (np. dotyczących weterynaryjnych produktów leczniczych), lub informacje związane z narzędziem oceny działania służb weterynaryjnych ⁽⁵⁾ opracowanym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (PVS OIE).

2. Jednolity zintegrowany WKPK

Wymóg prawny

Art. 109 ust. 1 i ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

Art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że państwa członkowskie koordynują na całym swoim terytorium przygotowanie i wykonanie WKPK. Art. 109 ust. 2 stanowi, że państwa członkowskie wyznaczają jeden organ odpowiedzialny za koordynację przygotowania WKPK przez wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe oraz za zapewnianie, by WKPK był spójny i kompletny.

Wyznaczenie jednego organu przez państwo członkowskie nie powinno być postrzegane jako obowiązek utworzenia nowego działu w ramach właściwego organu, nowej organizacji lub instytucji w celu spełnienia wymogów określonych w art. 109 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625. Jako jeden organ mogą zostać wyznaczone istniejące struktury w państwach członkowskich.

WKPK obejmuje kontrole urzędowe przeprowadzane przez wszystkie właściwe organy na wszystkich poziomach (centralnym, regionalnym i lokalnym) stosownie do krajowych rozwiązań dotyczących kontroli urzędowych.

W przypadku państw członkowskich z administracją zdecentralizowaną WKPK powinien opisywać, w jaki sposób zapewniona jest koordynacja między różnymi organami administracji, tak aby osiągnąć jednolity zintegrowany WKPK.

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 art. 109–111 tego samego rozporządzenia nie mają zastosowania do innych czynności urzędowych.

⁽⁵⁾ Prace wspólnej grupy roboczej OIE-UE mogą być użytecznym źródłem informacji.

Właściwe organy powinny opracować odpowiednie systemy dla zintegrowanego planowania, rozwoju i koordynacji działań dotyczących WKPK. Jednolity zintegrowany WKPK nie powinien polegać na prostym sporządzeniu planów dla poszczególnych właściwych organów ani dla poszczególnych obszarów. Takie sporządzenie nie uwzględniałoby integracji i koordynacji kontroli urzędowych wewnątrz właściwych organów lub obszarów i między nimi, w odniesieniu do powiązanych kontroli urzędowych.

3. **Gromadzenie informacji podczas wykonywania WKPK i składania sprawozdań**

Wymóg prawny

Art. 109 ust. 2 lit. c), art. 111 ust. 1–3 i art. 113 rozporządzenia (UE) 2017/625

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/723 ⁽⁶⁾

Wytyczne

Podczas wykonywania WKPK państwa członkowskie powinny zebrać dowody na temat jego wykonania, zachować je i udostępnić każdej organizacji zajmującej się przeprowadzaniem audytów w celu sprawdzenia skuteczności jego wykonania. Dowody takie powinny obejmować spisane procedury, dokumentacje i zapisy kontroli urzędowych.

Art. 109 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że jeden organ wyznaczony przez państwa członkowskie gromadzi informacje na temat wdrażania WKPK z myślą o przedłożeniu rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 113, i jego przeglądu i aktualizacji w razie konieczności zgodnie z art. 111 ust. 2 tego rozporządzenia.

Sprawozdania roczne dotyczące WKPK mają być sporządzane i przedkładane zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/723 ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzoru formularza, który ma być wykorzystywany w sprawozdaniach rocznych przedkładanych przez państwa członkowskie. Wytyczne ⁽⁷⁾ dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza zawartego w załączniku do rozporządzenia (UE) 2019/723 będą stanowić dalszą pomoc dla państw członkowskich.

Art. 111 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że państwa członkowskie zapewniają podanie WKPK do wiadomości publicznej, z wyjątkiem tych części planu, których ujawnienie mogłoby osłabić skuteczność kontroli urzędowych. Państwa członkowskie mogą wybrać sposób publikacji WKPK.

Art. 111 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że państwa członkowskie na żądanie dostarczają Komisji najnowszą aktualną wersję swoich odpowiednich WKPK.

Pozostaje to bez uszczerbku dla innych wniosków Komisji o udzielenie szczegółowych informacji, aby mogła ona przeprowadzić kontrole, obejmujące też audyty, w państwach członkowskich zgodnie z art. 116 rozporządzenia (UE) 2017/625.

4. **Okresowość (długość cyklu planowania)**

Wytyczne

Okres ważności/czas trwania WKPK jest sprawą pozostającą do rozstrzygnięcia przez państwo członkowskie i może być ustalony tak, aby odpowiadał innym krajowym działaniom związanym z planowaniem, takim jak cykl budżetowy. Powody wybrania określonego czasu trwania powinny być skrótowo podane w WKPK.

Sugeruje się, że aby plan był wieloletni, powinien on obejmować okres co najmniej trzech lat. Mając na uwadze trudność planowania z góry w ewoluującym środowisku, proponuje się, aby okres pojedynczego cyklu planowania nie przekraczał pięciu lat.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/723 z dnia 2 maja 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzoru formularza, który ma być wykorzystywany w sprawozdaniach rocznych przedkładanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 124 z 13.5.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących sposobu wypełniania wzoru formularza zawartego w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/723 ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzoru formularza, który ma być wykorzystywany w sprawozdaniach rocznych przedkładanych przez państwa członkowskie (Dz.U. C 71 z 1.3.2021, s. 1) [C(2021) 1136].

Niepewności i ograniczenia determinują poziom szczegółowości kontroli urzędowych, jakie mogą być określone w odniesieniu do każdego roku objętego planem. W szczególności może zaistnieć konieczność tymczasowego ustalenia celów/zadań operacyjnych dla kontroli urzędowych na późniejsze lata WKPK i regularnej ich aktualizacji w połączeniu ze sporządzeniem rocznego sprawozdania wymaganego na mocy art. 113 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625. W tym zakresie należy odwołać się do sekcji D.1.1.

5. **Ogólne wymogi dotyczące WKPK**

Wymóg prawny

Art. 110, art. 111 ust. 2 i art. 119 rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

Wymagane jest, aby WKPK zawierał ogólne informacje o strukturze i organizacji systemów kontroli urzędowych w państwach członkowskich, obejmujące wszystkie obszary unijnego łańcucha rolno-spożywczego. Choć WKPK mają charakter ogólny, wymagane jest, aby zawierały informacje na temat szczegółowych zagadnień przewidzianych w art. 110 ust. 2 lit. a)–k) rozporządzenia (UE) 2017/625. Wskazówki dotyczące tych szczegółowych zagadnień zamieszczono w sekcji D niniejszych wytycznych.

Przypomina się państwom członkowskim o ich zobowiązaniu do przeprowadzenia przeglądu oraz rozpatrzenia dostosowań WKPK podczas jego wykonywania, w świetle czynników przedstawionych w art. 111 ust. 2 i art. 119 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz włączenia wszelkich późniejszych dostosowań do rocznego sprawozdania określonego w art. 113 ust. 1 tego rozporządzenia.

W WKPK należy zatem opisać:

- a) proces przeprowadzanego co roku przeglądu działania WKPK na potrzeby rocznego sprawozdania o wykonaniu WKPK;
- b) w jaki sposób wynik audytów krajowych właściwych organów wymaganych na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625 wprowadza się do tego procesu.

D. **Ogólne wytyczne dotyczące treści WKPK**

1. **Strategia i kontekst**

1.1. *Cele strategiczne WKPK*

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

Biorąc pod uwagę, że głównym celem rozporządzenia (UE) 2017/625 jest zapewnienie bardziej zharmonizowanego i spójnego podejścia do kontroli urzędowych i odpowiednich działań w zakresie egzekwowania prawa w całym unijnym łańcuchu rolno-spożywczym oraz ogólne zobowiązanie państw członkowskich do egzekwowania prawa Unii, państwa członkowskie powinny opracować odpowiednie cele i strategie służące osiągnięciu tego celu. Te cele i strategie powinny tworzyć podstawę i być ściśle określone w WKPK ⁽⁸⁾.

Strategia przyjęta przez państwo członkowskie w odniesieniu do poszczególnych działań, obszarów i etapów unijnego łańcucha rolno-spożywczego powinna zawierać krótki opis i uzasadnienie:

- przedmiotu kontroli urzędowych,
- ustalenia priorytetów kontroli urzędowych, oraz
- alokowania zasobów.

⁽⁸⁾ Prace sieci ds. WKPK mogą być użytecznym źródłem informacji.

1.2. *Kategoryzacja ryzyka*

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

Biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do przepisów Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego w art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 wymaga się, aby właściwe organy regularnie przeprowadzały kontrole urzędowe wszystkich podmiotów, w oparciu o ocenę ryzyka oraz z właściwą częstotliwością, WKPK ma zawierać informacje na temat ewentualnej kategoryzacji ryzyka przypisanej do różnych działań podlegających kontrolom urzędowym. Pozostaje to bez uszczerbku dla przepisów Unii określających minimalne częstotliwości kontroli urzędowych.

W WKPK można zamieścić krótki opis procesu kategoryzacji ryzyka stosowanego przez państwo członkowskie ⁽⁹⁾.

2. **Ramy strukturalne dla kontroli urzędowych**

2.1. *Wyznaczenie właściwych organów*

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

WKPK powinien zawierać wyczerpujący przegląd struktury i zadań właściwych organów. W WKPK należy:

- a) określić organy lub, w stosownych przypadkach, poziom takich organów ⁽¹⁰⁾, które wyznaczono jako właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe w odniesieniu do wszystkich obszarów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625. Należy określić wszystkie właściwe organy oraz, w stosownych przypadkach, poziom właściwego organu (centralny, regionalny i lokalny), podobnie jak wszystkie jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, którym przekazane zostały określone zadania;
- b) opisać przydzielenie zadań związanych z kontrolami urzędowymi oraz obowiązków w zakresie całego łańcucha rolno-spożywczego;
- c) wskazać zasoby dostępne dla właściwych organów;
- d) wymienić krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone zgodnie z art. 100 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz obszary, dla których są one wyznaczone.

Informacje wymienione w pkt a)–d) mogą być zilustrowane w formie zintegrowanego schematu organizacyjnego na poziomie krajowym przedstawiającego właściwe organy oraz ich odnośne zadania i obowiązki.

Opis środków dostępnych dla właściwych organów powinien obejmować zasoby ludzkie oraz pomocnicze urządzenia i usługi, takie jak, odpowiednio, specjalistyczne systemy informatyczne oraz urządzenia i usługi laboratoryjne, diagnostyczne, badawcze i szkoleniowe.

Zasoby ludzkie powinny być opisane poprzez określenie liczby stanowisk pełnoetatowych lub stanowisk odpowiadających „ekwiwalentowi pełnego czasu pracy”. Dostępne urządzenia i usługi mogą być określone ilościowo poprzez poziom usługi, zdolność laboratorium i zakres czynności analitycznych oraz, w stosownym wypadku, na poziomie krajowym lub regionalnym można podać informacje dotyczące liczby właściwych organów wspólnie korzystających z tych urządzeń.

Nie jest wymagane umieszczanie w planie pełnego wykazu laboratoriów urzędowych wyznaczonych do przeprowadzania analizy próbek pobranych podczas kontroli urzędowych, lecz powinien on być prowadzony przez właściwy organ.

W przypadku gdy WKPK nie zawiera wykazów krajowych laboratoriów referencyjnych i laboratoriów urzędowych, należy zamieścić linki do odpowiedniej strony lub stron internetowych, na których można znaleźć te wykazy.

⁽⁹⁾ Zob. przypis 8.

⁽¹⁰⁾ Na przykład: „kraje związkowe”, „okręgi”, „gminy”, „departamenty”.

2.2. Delegowanie zadań jednostkom upoważnionym (lub osobom fizycznym)

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

W WKPK należy, w stosownych przypadkach:

- a) określić właściwe organy, które delegują zadania związane z kontrolami urzędowymi jednostkom upoważnionym;
- b) wymienić określone zadania delegowane każdej kategorii jednostek upoważnionych;
- c) zawrzeć ogólny opis rozwiązań wprowadzonych w celu zagwarantowania, by delegujące właściwe organy i jednostki upoważnione spełniały wymogi określone w:
 - (i) art. 29 i 33 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - (ii) rozdziale II pkt 2 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2017/625.

Lit. a)–c) ppkt (i) powyżej mogą mieć również zastosowanie w przypadku delegowania zadań osobom fizycznym (art. 30 i 33 rozporządzenia (UE) 2017/625).

Gdy te same zadania w zakresie kontroli urzędowych deleguje się kilku jednostkom upoważnionym lub osobom fizycznym, delegowanie takich zadań można, do celów WKPK, opisać w odniesieniu do kategorii jednostki upoważnionej lub osoby fizycznej. W tym przypadku nie jest wymagane umieszczenie w planie wyczerpującego i aktualnego wykazu jednostek upoważnionych lub osób fizycznych, którym powierzono zadania w zakresie kontroli urzędowych, lecz powinien on być prowadzony przez odpowiednie właściwe organy.

3. **Ogólna organizacja kontroli urzędowych i zarządzanie nimi**

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

Art. 110 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że WKPK zawiera informacje dotyczące ogólnej organizacji kontroli urzędowych i zarządzania nimi na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, łącznie z kontrolami urzędowymi w poszczególnych zakładach.

W WKPK należy zawrzeć ogólny opis organizacji i struktury każdej organizacji, wyznaczonej jako właściwy organ, na wszystkich poziomach. Można podać ogólny opis dla tej samej kategorii właściwych organów na poziomie regionalnym lub lokalnym, gdy organizacja i struktura właściwych organów jest zasadniczo taka sama. W WKPK należy opisać, jak kontrole urzędowe, w tym kontrole przywozu i wywozu, są organizowane i zarządzane na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym.

WKPK powinien zawierać ogólny opis:

- a) organizacji właściwych organów;
- b) hierarchicznych relacji oraz ustaleń dotyczących składania sprawozdań (lub zarządzania) w obrębie właściwych organów i między nimi, oraz z jednostkami upoważnionymi lub osobami fizycznymi;
- c) rozwiązań dotyczących sprawdzania w celu zapewnienia jakości, bezstronności, spójności i skuteczności kontroli urzędowych na wszystkich poziomach w obrębie właściwych organów i między nimi, w tym również między wszystkimi regionalnymi lub lokalnymi organami, zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/625;

- d) stosunków i ustaleń między właściwymi organami a wyznaczonymi urzędowymi i krajowymi laboratoriami referencyjnymi w celu zapewnienia, aby takie laboratoria spełniały wymogi określone odpowiednio w art. 38 i art. 100 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 i działały zgodnie z nimi;
- e) rozwiązań dotyczących przeprowadzania audytów właściwych organów w celu zapewnienia skuteczności i adekwatności kontroli urzędowych, zgodnie art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625. Rozwiązania ⁽¹⁾ te powinny wskazywać, w jaki sposób zapewnia się, aby audyty podlegały niezależnej kontroli i były przeprowadzane w sposób przejrzysty oraz aby właściwe organy wprowadzały odpowiednie środki w świetle wyników takich audytów.

3.1. Systemy kontroli i czynności koordynacyjne

Organizacja systemów kontroli urzędowych powinna uwzględniać:

- a) potrzebę ustalenia charakteru, częstotliwości, czasu i punktu kontroli urzędowej w celu zwiększenia do maksimum zgodności z przepisami Unii dotyczącymi łańcucha rolno-spożywczego;
- b) rolę ustalenia priorytetów w określaniu równowagi między zadaniami i zasobami, oszczędnością kosztową a opłacalnością;
- c) szczegółowe krajowe plany lub programy kontroli przewidziane przepisami Unii dotyczącymi łańcucha rolno-spożywczego;
- d) wszelkie szczegółowe krajowe plany zwalczania chorób lub likwidacji chorób;
- e) wszelkie istotne kategorie ryzyka.

W WKPK należy zatem opisać:

- a) systemy kontroli urzędowych stosowane w odniesieniu do różnych obszarów, w szczególności:
 - (i) stosowane metody i techniki kontroli urzędowych, takie jak monitorowanie, nadzór, weryfikacja, audyt, inspekcja, pobieranie próbek i analiza, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 14, 34 i 35 rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz miejsce i czas stosowania takich metod i technik kontroli urzędowych;
 - (ii) częstotliwość lub, odpowiednio, kryteria ustalania częstotliwości i charakteru kontroli urzędowych;
 - (iii) zakres i działanie kontroli urzędowych przywozu i wywozu wszelkich zwierząt i towarów;
- b) sposób, w jaki kategorie ryzyka, o których mowa w sekcji D.1.2, są skutecznie stosowane w odniesieniu do kontroli urzędowych;
- c) sposób, w jaki rozwiązania dotyczące kontroli urzędowych w zakresie horyzontalnie stosowanego unijnego prawodawstwa rolno-spożywczego są włączone do kontroli urzędowych mających zastosowanie do każdego właściwego obszaru; w sytuacji, gdy sprawa dotyczy więcej niż jednego obszaru, między poszczególnymi obszarami należy utworzyć odpowiednie „powiązania”.

Należy wprowadzić rozwiązania w celu zapewnienia koordynacji działań i współpracy w ramach właściwych organów i pomiędzy nimi. Rozwiązania te powinny również przyczyniać się do zapewnienia jakości, bezstronności, spójności i skuteczności kontroli urzędowych.

W szczególności należy dostarczyć informacje na temat ogólnych środków służących do zarządzania relacjami między poszczególnymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za różne obszary lub różne etapy unijnego łańcucha rolno-spożywczego oraz na temat rozwiązań dotyczących sytuacji powierzenia uprawnień regionalnym lub lokalnym właściwym organom bądź podzielenia się z nimi uprawnieniami.

W WKPK należy zatem opisać:

- a) rozwiązania mające na celu zapewnienie skutecznej i efektywnej współpracy i koordynacji działań:
 - w ramach właściwego organu, między co najmniej dwoma właściwymi organami zajmującymi się tym samym obszarem (w szczególności gdy państwo członkowskie powierza uprawnienia do przeprowadzania kontroli urzędowych: organowi innemu niż właściwy organ centralny – między właściwymi organami na poziomie centralnym, regionalnym lub lokalnym, jak określono w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625),

⁽¹⁾ Rozwiązania te powinny uwzględniać zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących wdrażania przepisów regulujących przeprowadzanie audytów na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625 (Dz.U. C 66 z 26.2.2021, s. 22).

- innym organom (w przypadku gdy wymagana jest współpraca zgodnie z art. 75 i 76 rozporządzenia (UE) 2017/625), oraz
- w sytuacji, gdy właściwe organy przekazują kontrole urzędowe jednostkom upoważnionym lub osobom fizycznym, jak określono w art. 28 ust. 1, art. 29, 30 i 33 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Na przykład formalne ustalenia dotyczące koordynacji działań i zapewnienia spójności kontroli urzędowych, takie jak spotkania, wspólne komitety i grupy łącznikowe oraz wymogi dotyczące wspólnych porozumień lub działań;

- b) wspólne inicjatywy dotyczące szkolenia pracowników biorących udział w kontrolach urzędowych, np. w obszarach umiejętności technicznych, nadzoru służb kontroli, zarządzania jakością i przeprowadzania audytów, w stosownych przypadkach;
- c) wspólny dostęp do urządzeń laboratoryjnych i diagnostycznych, w stosownych przypadkach;
- d) zarządzanie wspólnymi krajowymi bazami danych i korzystanie z nich, w stosownych przypadkach;
- e) obszary, w których koordynacja i komunikacja między właściwymi organami jest istotną kwestią, w tym:
 - (i) wprowadzone środki służące zapewnieniu skutecznego prowadzenia takiego działania, tak aby nie wystąpiły problemy w zakresie kontroli urzędowych;
 - (ii) sposób wymiany niezbędnych informacji między właściwymi organami w celu zapewnienia ciągłości i spójności kontroli urzędowych oraz umożliwienia skutecznego działania systemów identyfikowalności.

3.2. Spełnienie kryteriów operacyjnych

W WKPK należy opisać metody stosowane w celu zapewnienia, aby organizacje wyznaczone jako właściwe organy lub organy kontrolne produkcji ekologicznej skutecznie wdrażały wymogi art. 5 ust. 1 lit. a) oraz c)-i) rozporządzenia (UE) 2017/625.

W szczególności w WKPK należy opisać procedury lub rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia następujących elementów w odniesieniu do wszystkich właściwych organów i organów kontrolnych produkcji ekologicznej:

- a) skuteczności i stosowności kontroli urzędowych;
- b) wprowadzenia środków służących zapewnieniu, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe ⁽¹²⁾ byli wolni od konfliktów interesów, które mogłyby wpłynąć na ich bezstronność lub niezależność bądź obniżyć jakość ich profesjonalnego osądu, oraz służących rozwiązaniu kwestii wszelkich możliwych konfliktów interesów, które mogą zaistnieć;
- c) dysponowania przez wszystkie organy odpowiednimi możliwościami laboratoryjnymi na potrzeby analizy, badań i diagnostyki lub posiadania do nich dostępu;
- d) posiadania przez wszystkie organy wystarczającej liczby odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników, aby kontrole urzędowe mogły przebiegać sprawnie i skutecznie, lub posiadania dostępu do takiego personelu;
- e) posiadania przez wszystkie organy odpowiednich i właściwie utrzymanych urządzeń i sprzętu w celu zapewnienia personelowi możliwości przeprowadzania kontroli urzędowych w sposób sprawny i skuteczny;
- f) posiadania przez wszystkie organy uprawnień do przeprowadzania kontroli urzędowych i podejmowania działań przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2017/625 oraz w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, w tym uprawnień do dostępu do obiektów wykorzystywanych przez podmioty, do kontroli zwierząt i towarów, rejestrów lub innych dokumentów, w tym systemów komputerowych, do pobierania próbek oraz do podejmowania odpowiednich działań w przypadku podejrzenia lub wykrycia nieprzestrzegania przepisów, w tym do nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji lub do wszczęcia odpowiednich procedur w celu nałożenia takich sankcji;
- g) posiadania przez wszystkie organy planów awaryjnych oraz bycia przygotowanymi w razie potrzeby do realizacji takich planów w sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

⁽¹²⁾ W przypadku gdy pracownicy zewnętrzni lub kontraktowi przeprowadzają kontrole urzędowe, stosuje się środki zapewniające taki sam stopień ich niezależności i odpowiedzialności jak w przypadku stałych pracowników przy wykonywaniu obowiązków w zakresie kontroli urzędowych.

3.3. Szkolenie pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe

W WKPK należy opisać systemy lub rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe odbywali lub odbyli szkolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625.

W WKPK należy również opisać rozwiązania mające na celu zapewnienie, aby wszyscy pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe posiadali kwalifikacje, przeszkolenie i kompetencje niezbędne do skutecznego przeprowadzania takich kontroli.

W WKPK należy, w odniesieniu do wszystkich obszarów, przedstawić systemy lub rozwiązania wprowadzone w celu:

- a) określania potrzeb szkoleniowych pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe;
- b) zapewnienia i oceny takich szkoleń;
- c) dokumentowania takich szkoleń na potrzeby audytu.

Rozwiązania dotyczące delegowania zadań w zakresie kontroli urzędowych jednostkom upoważnionym lub osobom fizycznym powinny zapewniać, aby personel takich jednostek upoważnionych lub osób fizycznych posiadał przeszkolenie, kwalifikacje i kompetencje niezbędne do skutecznego wykonywania tych zadań (zob. również wytyczne w sekcji D.2.2).

3.4. Udokumentowane procedury

W WKPK należy opisać systemy lub rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia wymogów art. 12 ust. 1–3 rozporządzenia (UE) 2017/625 dotyczących udokumentowanych procedur oraz art. 13 tego rozporządzenia dotyczącego pisemnej dokumentacji kontroli urzędowych.

Udokumentowane procedury powinny obejmować obszary procedur kontroli określone w rozdziale II załącznika II do rozporządzenia (UE) 2017/625 i zawierać instrukcje dla pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe.

W odniesieniu do wszystkich obszarów w WKPK należy opisać systemy lub rozwiązania, które wprowadzono celem zapewnienia, aby:

- a) odpowiednie udokumentowane procedury były łatwo dostępne dla ⁽¹³⁾:
 - (i) wszystkich pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe;
 - (ii) zainteresowanych właściwych organów;
 - (iii) centralnego właściwego organu;

- b) udokumentowane procedury były przeglądane i aktualizowane w odpowiednich odstępach czasu.

Nie jest wymagane umieszczanie w planie wyczerpującego wykazu lub indeksu udokumentowanych procedur, ale powinien on być prowadzony przez właściwy organ.

W odniesieniu do wszystkich obszarów w WKPK należy opisać systemy lub rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia dokumentowania przeprowadzania i wyników kontroli urzędowych, jak przewidziano w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, przechowywania takiej dokumentacji oraz zapewnienia, aby ta dokumentacja była łatwo dostępna dla:

- a) wszystkich pracowników przeprowadzających te kontrole urzędowe;
- b) zainteresowanego właściwego organu;
- c) właściwego organu centralnego;
- d) każdej organizacji biorącej udział w przeprowadzaniu audytów;
- e) Komisji na jej wniosek.

4. Zarządzanie incydentami/sytuacjami nadzwyczajnymi

4.1. Operacyjne plany awaryjne

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. j) rozporządzenia (UE) 2017/625

⁽¹³⁾ Zob. również sekcja C.3.

Wytyczne

W niniejszej sekcji przedstawiono wytyczne w szczególności dotyczące informacji, które należy przedstawić w odniesieniu do planów awaryjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. i) i art. 115 rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz, ogólnie rzecz biorąc, dotyczące innych planów awaryjnych wymaganych na mocy odpowiednich przepisów unijnych, takich jak:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽¹⁴⁾, oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/203 ⁽¹⁵⁾.

W WKPK należy:

- a) wskazać wszystkie obszary, dla których przygotowano szczegółowe plany awaryjne;
- b) podać zakres każdego takiego planu awaryjnego;
- c) w odniesieniu do każdego takiego planu awaryjnego określić organ lub organy odpowiedzialne za ich sporządzenie i utrzymywanie;
- d) opisać system lub rozwiązania wprowadzone w celu rozpowszechniania planów awaryjnych i odpowiedniego szkolenia dotyczącego ich realizacji.

Nie ma jednak konieczności dołączenia kopii indywidualnych planów awaryjnych, ale należy podać linki do odpowiednich stron internetowych.

W stosownych przypadkach rozwiązania te można opisać przy użyciu schematu organizacyjnego lub tabeli lub innego formatu, który łatwo zaprezentować.

4.2. Organizacja współpracy i wzajemnej pomocy

Wymóg prawny

Art. 110 ust. 2 lit. k) rozporządzenia (UE) 2017/625

Wytyczne

W WKPK należy:

- a) opisać ogólne rozwiązania wprowadzone w celu zapewnienia spełnienia wymogów określonych w art. 102–107 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- b) określić wyznaczoną instytucję łącznikową lub wyznaczone instytucje łącznikowe i ich odpowiednie obszary odpowiedzialności lub kompetencji.

Opis ogólnych rozwiązań mógłby zawierać informacje na temat sposobu, w jaki właściwe organy wymieniają i rozpowszechniają informacje na temat poważnych bezpośrednich lub pośrednich zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub, w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin, również dla środowiska, aby umożliwić szybkie wprowadzenie środków w celu przeciwdziałania tym poważnym zagrożeniom.

Powinny istnieć mechanizmy pomocy i współpracy transgranicznej między właściwymi organami, aby zapewnić skuteczne wykrywanie przypadków niezgodności z unijnymi przepisami dotyczącymi łańcucha rolno-spożywczego, które mają wymiar transgraniczny, nie tylko w państwie członkowskim, w którym dany brak zgodności stwierdzono po raz pierwszy, ale również w państwie członkowskim, w którym ten brak zgodności powstał.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

Krótkie wyjaśnienie sposobu współdziałania właściwych organów z różnymi elementami skomputeryzowanego systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) ⁽¹⁶⁾ i wykorzystywania przez nie tych elementów można wykorzystać do wykazania, że państwa członkowskie terminowo podejmują działania mające na celu przeciwdziałanie określonym poważnym zagrożeniom w ramach unijnego łańcucha rolno-spożywczego oraz w jaki sposób są przygotowane do podjęcia skutecznych i proporcjonalnych działań w celu wykrywania transgranicznych naruszeń unijnych przepisów dotyczących łańcucha rolno-spożywczego, również w przypadkach, w których potencjalne oszukańcze lub wprowadzające w błąd praktyki mają lub mogą mieć wymiar transgraniczny.

Należy zapewnić właściwe działania następcze w odniesieniu do wniosków o udzielenie pomocy administracyjnej, wniosków o współpracę oraz wszelkich powiadomień. Aby to ułatwić, państwa członkowskie powinny wyznaczyć co najmniej jedną instytucję łącznikową do wspierania i koordynowania przepływu informacji między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37).

ZAŁĄCZNIK 1

Wytyczne dotyczące zakresu wieloletniego krajowego planu kontroli

W WKPK należy uwzględnić rozwiązania dotyczące wszystkich kontroli urzędowych wchodzących w zakres rozporządzenia (UE) 2017/625. Dalsze informacje, które mają służyć jako wytyczne w zakresie regulacji zawierających przepisy dotyczące powyższych kontroli urzędowych, przedstawiono poniżej w formie niewyczerpujących orientacyjnych wykazów w odniesieniu do poszczególnych obszarów określonych w art. 1 ust. 2 oraz w odniesieniu do art. 1 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625.

JEŻELI CHODZI O OBSZARY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2017/625:

a) żywność i bezpieczeństwo żywności, jej integralność i jakość zdrowotna na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, w tym przepisy mające na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę interesów konsumentów i zapewnienie im prawa do informacji, a także dotyczące wytwarzania i wykorzystywania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

Rozporządzenie (EWG) nr 315/93 ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności

Dyrektywa 96/22/WE dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym

Dyrektywa 96/23/WE w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego – przepisy, które nadal obowiązują zgodnie ze środkiem przejściowym zawartym w art. 150 rozporządzenia (UE) 2017/625

Decyzja 97/747/WE ustalająca poziomy i częstotliwości pobierania próbek przewidzianych dyrektywą Rady 96/23/WE w sprawie kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w niektórych produktach zwierzęcych

Dyrektywa 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (właściwe przepisy dotyczące wody butelkowanej)

Dyrektywa 1999/2/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego

Dyrektywa 1999/3/WE w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności

Dyrektywa 2002/46/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych

Dyrektywa 2002/99/WE ustanawiająca przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi

Dyrektywa 2003/40/WE ustanawiająca wykaz, stężenia graniczne i wymogi w zakresie etykietowania dla składników naturalnych wód mineralnych oraz warunki zastosowania powietrza wzbogaconego w ozon do oczyszczania naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych

Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 w sprawie higieny środków spożywczych

Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego

Rozporządzenie (WE) nr 641/2004 w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka

-
- Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością
-
- Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni
-
- Rozporządzenie (WE) nr 2073/2005 w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych
-
- Rozporządzenie Komisji WE nr 2074/2005 ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do niektórych produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i do organizacji urzędowych kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 854/2004
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji
-
- Rozporządzenie (WE) nr 2023/2006 w sprawie dobrej praktyki produkcyjnej w odniesieniu do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1332/2008 w sprawie enzymów spożywczych
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1333/2008 w sprawie dodatków do żywności
-
- Rozporządzenie (WE) nr 1334/2008 w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych
-
- Dyrektywa 2009/32/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności
-
- Dyrektywa 2009/39/WE w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego
-
- Dyrektywa 2009/54/WE w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych
-
- Rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego
-
- Rozporządzenie (UE) nr 115/2010 ustanawiające warunki stosowania aktywowanego tlenku glinu do usuwania fluorków z naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych
-
- Rozporządzenie (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością
-
- Rozporządzenie (UE) nr 931/2011 w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności
-
- Rozporządzenie (UE) nr 29/2012 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Tytuł IV: określenia jakościowe stosowane fakultatywnie)
-
- Rozporządzenie (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii
-
- Rozporządzenie (UE) nr 609/2013 w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych (art. 73–91)
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1337/2013 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu
-
- Rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury
-

Rozporządzenie (UE) nr 179/2014 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 228/2013 w odniesieniu do rejestru podmiotów gospodarczych, kwoty pomocy z tytułu wprowadzania produktów do obrotu poza regionem, znaku graficznego, zwolnienia z przywozowych należności celnych w odniesieniu do niektórych sztuk bydła i finansowania niektórych środków odnoszących się do szczególnych środków w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii

Rozporządzenie (UE) 2015/1375 ustanawiające szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie

Rozporządzenie (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności

Rozporządzenie (UE) 2019/624 dotyczące szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625

Rozporządzenie (UE) 2019/627 ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych

Rozporządzenie (UE) 2019/1139 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do urzędowych kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, jeżeli chodzi o wymogi w zakresie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i produktów rybołówstwa, a także o uznane metody badania na obecność morskich biotoksyn oraz metody badania surowego mleka i mleka krowiego poddanej obróbce termicznej

Rozporządzenie (UE) 2019/2090 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych

b) zamierzone uwalnianie do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO) w celu produkcji żywności i paszy

Dyrektywa 2001/18/WE w sprawie świadomego uwalniania do środowiska naturalnego organizmów zmodyfikowanych genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych

Zalecenie 2004/787/WE w sprawie wytycznych technicznych w zakresie pobierania próbek i wykrywania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz materiałów produkowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub w składzie produktów w kontekście rozporządzenia (WE) nr 1830/2003

Rozporządzenie (WE) nr 65/2004 ustanawiające system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 641/2004 w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka

Rozporządzenie (UE) nr 619/2011 ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli paszy pod kątem występowania materiału genetycznie zmodyfikowanego, dla którego procedura wydawania zezwolenia jest w toku lub dla którego zezwolenie wygasło

Dyrektywa (UE) 2015/412 w sprawie zmiany dyrektywy 2001/18/WE w zakresie umożliwienia państwom członkowskim ograniczenia lub zakazu uprawy organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) na swoim terytorium

Wszystkie akty prawne dotyczące wydawania zezwoleń na poszczególne produkty, które można znaleźć w unijnym rejestrze GMO: Organizmy zmodyfikowane genetycznie – Komisja Europejska (http://ec.europa.eu/food/dyna/gm_register/index_en.cfm)

c) pasze i bezpieczeństwo pasz na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz oraz stosowania pasz, w tym przepisy mające na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę zdrowia i interesów konsumentów oraz zapewnienie im prawa do informacji

Dyrektywa 90/167/EWG ustanawiająca warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (do dnia 27 stycznia 2022 r.)

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności

Dyrektywa 2002/32/WE w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych

Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie

Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt

Rozporządzenie (WE) nr 641/2004 w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka

Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz

Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni

Dyrektywa 2008/38/WE ustanawiająca wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych

Rozporządzenie (WE) nr 152/2009 ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz

Rozporządzenie (WE) nr 767/2009 w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz

Rozporządzenie (UE) nr 619/2011 ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli paszy pod kątem występowania materiału genetycznie zmodyfikowanego, dla którego procedura wydawania zezwolenia jest w toku lub dla którego zezwolenie wygasło

Rozporządzenie (UE) nr 68/2013 w sprawie katalogu materiałów paszowych

Rozporządzenie (UE) 2019/4 w sprawie wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej (obowiązujące od dnia 28 stycznia 2022 r.)

Rozporządzenie (UE) 2019/2090 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości substancji farmakologicznie czynnych dopuszczonych w weterynaryjnych produktach leczniczych lub jako dodatki paszowe bądź z przepisami Unii dotyczącymi stosowania lub pozostałości zakazanych lub niedopuszczonych substancji farmakologicznie czynnych

d) wymogi dotyczące zdrowia zwierząt

Wykaz aktów w art. 270 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/429 (obowiązujących do dnia 20 kwietnia 2021 r.), w szczególności:

- Dyrektywa 88/407/EWG ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego
 - Dyrektywa 89/556/EWG w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego
 - Dyrektywa 90/429/EWG ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem trzody chlewnej oraz w przywozie
-

-
- Dyrektywa 92/65/EWG ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG
 - Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz
 - Dyrektywa 2006/88/WE w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób
-

Rozporządzenie (WE) nr 1255/97 dotyczące kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli oraz zmieniające plan trasy określony w Załączniku do dyrektywy 91/628/EWG

Rozporządzenie (WE) nr 494/98 ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w odniesieniu do stosowania minimalnych sankcji administracyjnych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła

Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego

Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażalnych gąbczastych encefalopatii

Rozporządzenie (WE) nr 1082/2003 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła

Rozporządzenie (WE) nr 1505/2006 wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w zakresie minimalnego poziomu kontroli prowadzonych w związku z identyfikacją i rejestrowaniem owiec i kóz

Rozporządzenie (UE) 2016/429 w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (obowiązujące od dnia 21 kwietnia 2021 r.)

-
- e) zapobieganie ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne oraz ograniczanie takiego ryzyka
-

Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi

Rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy

-
- f) wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt
-

Rozporządzenie (WE) nr 1255/97 dotyczące kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli oraz zmieniające plan trasy określony w Załączniku do dyrektywy 91/628/EWG

Dyrektywa 98/58/WE dotycząca ochrony zwierząt gospodarskich

Dyrektywa 1999/74/WE ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek

Rozporządzenie (WE) nr 1/2005 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań

Dyrektywa 2007/43/WE w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa

Dyrektywa 2008/119/WE ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt

Dyrektywa 2008/120/WE ustanawiająca minimalne normy ochrony świń

Rozporządzenie (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania

g) środki ochronne przeciwko agrofagom roślin

Rozporządzenie (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin

Rozporządzenie (UE) 2019/66 w sprawie przepisów określających jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii dotyczącymi środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, mającymi zastosowanie do tych towarów

h) wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz zrównoważonego stosowania pestycydów, z wyjątkiem sprzętu do aplikacji pestycydów

Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin

Dyrektywa 2009/128/WE ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów

i) produkcja ekologiczna i etykietowanie produktów ekologicznych

Rozporządzenie (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych (obowiązujące do dnia 31 grudnia 2020 r.)

Rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli

Rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich

Rozporządzenie (UE) nr 392/2013 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 w odniesieniu do systemu kontroli produkcji ekologicznej

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych

Rozporządzenie (UE) 2018/848 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (obowiązujące od dnia 1 stycznia 2021 r.)

j) stosowanie i oznakowanie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności

Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 (art. 53)

Rozporządzenie (WE) nr 110/2008 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina

Rozporządzenie (UE) nr 664/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych

Rozporządzenie (UE) nr 668/2014 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1151/2012

W ODNIESIENIU DO ART. 1 UST. 3 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2017/625:

Rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich

Akty wykonawcze przyjęte zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 dotyczącym środków nadzwyczajnych dla żywności i pasz pochodzących ze Wspólnoty lub przywożonych z państwa trzeciego

Rozporządzenie (UE) 2019/478 zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do kategorii przesyłek, które mają podlegać kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej

Rozporządzenie (UE) 2019/625 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi

Rozporządzenie (UE) 2019/1012 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 przez ustanowienie odstępstw od przepisów dotyczących wyznaczania punktów kontroli i od minimalnych wymogów dotyczących punktów kontroli granicznej

Rozporządzenie (UE) 2019/1013 w sprawie wcześniejszego powiadamiania o przesyłkach niektórych kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii

Rozporządzenie (UE) 2019/1014 ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie minimalnych wymogów dotyczących punktów kontroli granicznej, w tym ośrodków inspekcyjnych, oraz formatu, kategorii i skrótów stosowanych w wykazach punktów kontroli granicznej i punktów kontroli

Rozporządzenie (UE) 2019/1081 ustanawiające przepisy dotyczące szczegółowych wymogów w zakresie szkolenia pracowników przeprowadzających niektóre kontrole bezpośrednie w punktach kontroli granicznej

Rozporządzenie (UE) 2019/1666 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do warunków monitorowania transportu i przybycia przesyłek niektórych towarów przewożonych z punktu kontroli granicznej przybycia do zakładu w miejscu przeznaczenia w Unii

Rozporządzenie (UE) 2019/1793 w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonujące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660

Rozporządzenie (UE) 2019/1873 w sprawie obowiązujących w punktach kontroli granicznej procedur skoordynowanego przeprowadzania przez właściwe organy wzmożonych kontroli urzędowych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych

Rozporządzenie (UE) 2019/2074 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych przesyłek niektórych zwierząt i towarów pochodzących z Unii i wracających do Unii w wyniku odmowy wprowadzenia w państwie trzecim

Rozporządzenie (UE) 2019/2122 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011

Rozporządzenie (UE) 2019/2123 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przypadków, w których kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie niektórych towarów mogą być przeprowadzane w punktach kontroli, a kontrole dokumentacji mogą być przeprowadzane w pewnej odległości od punktów kontroli granicznej, oraz warunków, na jakich może się to odbywać

Rozporządzenie (UE) 2019/2124 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie (UE) 2016/759 i decyzję 2007/777/WE

Rozporządzenie (UE) 2019/2125 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych, powiadamiania o niektórych przesyłkach oraz środków stosowanych w przypadkach niezgodności

Rozporządzenie (UE) 2019/2126 uzupełniające rozporządzenie (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej

Rozporządzenie (UE) 2019/2129 ustanawiające przepisy dotyczące jednolitego stosowania poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich określonych przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii

Rozporządzenie (UE) 2019/2130 ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej

ZAŁĄCZNIK 2

Wytyczne dotyczące formatu wieloletniego krajowego planu kontroli

Aby promować jednolite i wszechstronne podejście do organizacji i wykonywania kontroli urzędowych, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przedstawieniu swoich WKPK zgodnie z następującym nieobowiązkowym formatem.

1. Tytuł

Wieloletni krajowy plan kontroli, zgodny z art. 109–111 rozporządzenia (UE) 2017/625, prezentowany przez nazwa państwa) za okres od (roku) do (roku) ⁽¹⁾.

2. Jeden organ w państwie członkowskim (dla komunikacji w sprawie planu)

Jeden organ (może to być jednostka lub biuro wyznaczonej administracji):

Adres:	
Adres e-mail:	
Tel.:	
Strona internetowa	

3. Treść WKPK**3.1. Strategia i kontekst****3.1.1. Cele strategiczne WKPK (odesłanie do wytycznych: sekcja D.1.1)**

Wykaz celów strategicznych, np.

Obszary	Cele	Wskaźniki	Uwagi
Obszar 1	Cel 1	Wskaźnik 1	
		Wskaźnik 2	
		Wskaźnik n	

3.1.2. Kategoryzacja ryzyka (odesłanie do wytycznych: sekcja D.1.2)

Kategoryzacja ryzyka w podziale na rodzaje działalności, np.

	Ryzyko 1	Ryzyko 2	Ryzyko 3	Ryzyko n
Działanie 1				
Działanie 2				
Działanie 3				

3.2. Ramy strukturalne dotyczące kontroli urzędowych**3.2.1. Wyznaczenie właściwych organów (odesłanie do wytycznych: sekcja D.2.1)**

W odniesieniu do wyznaczonych właściwych organów (wyznaczenie, struktura i organizacja na zasadzie krajowej) należy podać w ogólnym zarysie:

- dziedziny kompetencji/zakres odpowiedzialności,
- kanały składania sprawozdań i komunikacji.

⁽¹⁾ Okres obowiązywania planu.

Do opisanego struktury, odpowiedzialności, kanałów składania sprawozdań lub komunikacji itp. można posłużyć się schematami organizacyjnymi lub tabelami.

Krajowe laboratoria referencyjne:

Krajowe laboratorium referencyjne	Numer akredytacji	Odpowiedzialny właściwy organ	Wyznaczone działania analityczne	Programy badań biegłości/porównań międzylaboratoryjnych

Možna również podać link, pod którym dostępny jest ten wykaz.

Opisać:

- systemy kontroli lub zarządzania jakością stosowane w poszczególnych krajowych laboratoriach referencyjnych,
- rozwiązania dotyczące planowania i prowadzenia badań biegłości/porównań międzylaboratoryjnych oraz program badań biegłości/porównań międzylaboratoryjnych w czasie trwania WKPK, stosownie do sytuacji,
- rozwiązania zapewniające, aby krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone zgodnie z art. 100 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 spełniały wymogi art. 100 tego rozporządzenia i funkcjonowały zgodnie z nim.

3.2.2. Delegowanie zadań jednostkom upoważnionym lub osobom fizycznym (odesłanie do wytycznych: sekcja D.2.2)

Delegujący właściwy organ	Jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, lub kategoria jednostki upoważnionej lub osoby fizycznej, w stosownych przypadkach	Przekazane zadania w zakresie kontroli urzędowych	Numer akredytacji lub rodzaj wymaganej akredytacji

Opisać rozwiązania mające na celu zapewnienie spełnienia wymogów ustawodawczych dotyczących przekazania zadań kontrolnych jednostkom upoważnionym lub osobom fizycznym.

Opisać rozwiązania mające na celu zapewnienie sprawnej i skutecznej koordynacji między właściwymi organami a jednostkami upoważnionymi lub osobami fizycznymi.

W przypadku nieuwzględnienia w powyższym wykazie należy przekazać link(-i), pod którym(-i) dostępny jest wykaz jednostek upoważnionych lub osób fizycznych.

3.3. **Ogólna organizacja kontroli urzędowych i zarządzanie nimi (odesłanie do wytycznych: sekcje D.3 oraz C.2–C.5)**

3.3.1. *Właściwy organ*

W stosownych przypadkach opisać:

- wewnętrzną organizację i strukturę w ogólnych kategoriach,
- zasoby ludzkie dostępne do celu przeprowadzania kontroli urzędowych (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy),
- środki wspierające działania związane z kontrolami urzędowymi,
- urządzenia laboratoryjne,
- inne środki/infrastrukturę.

Wypełnić indywidualnie dla każdego wyznaczonego właściwego organu. Dane te mogą być jednak scalone na poziomie krajowym lub regionalnym dla tej samej kategorii regionalnych lub lokalnych właściwych organów. Informacje o właściwych organach można przedstawić w podziale na obszary, na przykład w następujący sposób:

„Obszar 1 – żywność i bezpieczeństwo żywności, jej integralność i jakość zdrowotna na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, w tym przepisy mające na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę interesów konsumentów i zapewnienie im prawa do informacji, a także dotyczące wytwarzania i wykorzystywania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

Właściwe organy centralne (WOC)

Właściwy organ WOC 1	
Właściwy organ WOC 2	
itd.	

Regionalne (np. federalne/wojewódzkie) właściwe organy (RWO)

Właściwy organ RWO 1 lub kategoria 1	
Właściwy organ RWO 2 lub kategoria 2	
Właściwy organ RWO 3 lub kategoria 3	
itd.	

Lokalne (np. okręgowe/miejskie) właściwe organy (LWO)

Właściwy organ LWO 1 lub kategoria 1	
Właściwy organ LWO 2 lub kategoria 2	
Właściwy organ LWO 3 lub kategoria 3	
itd.	

W przypadku laboratoriów (innych niż krajowe laboratoria referencyjne) opisać procedury:

- wyznaczania laboratoriów,
- zapewnienia spełnienia wymogów, które mają zastosowanie względem laboratoriów urzędowych.

Przekazać link(-i), pod którym(-i) dostępne są wykazy laboratoriów urzędowych.

Obszar 2 – zamierzone uwalnianie do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO) w celu produkcji żywności i paszy

...”

3.3.2. Systemy kontroli (według obszarów, w tym, w stosownych przypadkach, porozumienia horyzontalne)

W odniesieniu do poszczególnych określonych poniżej systemów kontroli opisać środki służące do:

- zarządzania koordynacją między właściwymi organami o powiązanych z sobą obowiązkach,
- zapewnienia sprawnej i efektywnej współpracy zarówno wewnątrz właściwych organów, jak i między nimi,
- zapewnienia, aby uwzględniono wszystkie dziedziny, w których wymagana jest koordynacja i współpraca zarówno wewnątrz właściwych organów, jak i między nimi.

Opisać rozwiązania w celu zapewnienia:

- bezstronności, jakości i spójności kontroli urzędowych,
- aby pracownicy byli wolni od konfliktu interesów,
- odpowiednich możliwości laboratoryjnych,
- wystarczającej liczby odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników,
- właściwych pomieszczeń i sprzętu,
- odpowiednich uprawnień,
- aby podmioty współpracowały z pracownikami przeprowadzającymi kontrole urzędowe,

- udokumentowanych procedur,
- prowadzenia dokumentacji,
- przejrzystości kontroli urzędowych.

W odniesieniu do poszczególnych systemów kontroli opisać:

- wykorzystywane metody i techniki kontroli oraz gdzie i kiedy są one stosowane,
- priorytety kontroli, rozdzielanie środków oraz jak odnoszą się one do kategoryzacji ryzyka,
- sprawdzanie zaplanowanych rozwiązań, w tym ustaleń dotyczących składania sprawozdań,
- rozwiązania dotyczące stosowania przepisów horyzontalnych we wszystkich poszczególnych obszarach,
- jak szczegółowe plany lub programy kontroli wymagane przez unijne ustawodawstwo są, w stosownych przypadkach, włączane do systemów kontroli dotyczących odpowiednich obszarów.

„1. System kontroli żywności i bezpieczeństwa żywności, jej integralności i jakości zdrowotnej na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, w tym przepisy mające na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę interesów konsumentów i zapewnienie im prawa do informacji, a także dotyczące wytwarzania i wykorzystywania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

Koordinacja i współpraca	
Jakość i przejrzystość kontroli urzędowych.	
Przeprowadzanie kontroli urzędowych i nadzór nad nimi	
Rozwiązania dotyczące stosowania przepisów horyzontalnych	
Określone plany lub programy kontroli	

2. Systemy kontroli zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO) w celu produkcji żywności i paszy.

...”

3.3.3. Wymogi dotyczące szkolenia

Można ująć je, odpowiednio, dla każdego właściwego organu lub dla kategorii właściwych organów, jeżeli istnieją równorzędne systemy. W stosownych przypadkach wymogi dotyczące szkolenia można opisać w odniesieniu do poszczególnych obszarów.

Opisać wymogi dotyczące:

- ustalania potrzeb w zakresie szkolenia,
- realizacji planu(-ów) szkolenia,
- rejestracji i oceny szkolenia.

3.3.4. Opisać proces dostosowania i przeglądu WKPK

Opisać wymogi dotyczące:

- audytów właściwych organów, w tym częstotliwość i charakter audytów,
- zapewnienia, aby właściwe organy wprowadziły odpowiednie środki w świetle wyników tych audytów,
- zapewnienia, aby audyty te podlegały niezależnej kontroli i były przeprowadzane w sposób przejrzysty.

3.4. **Zarządzanie incydentami/sytuacjami nadzwyczajnymi (odesłanie do wytycznych: sekcje D.4.1 i D.4.2)**

Sekcję tę należy wypełnić według kraju.

W przypadku planu awaryjnego opisać:

- sektory/tematy/obszary, w których istnieją plany awaryjne,
- zakres każdego planu awaryjnego,
- odpowiedzialny właściwy organ lub właściwe organy,
- ustalenia dotyczące rozpowszechniania i szkolenia w celu zapewnienia skutecznego wykonania, w tym ćwiczenia symulacyjne.

Ustalenia dotyczące wzajemnej pomocy:

Instytucja łącznikowa/instytucje łącznikowe	Obszar(-y) odpowiedzialności

Wykorzystanie baz danych UE:

RASFF	
AAC	
EUROPHYT	
TRACES	
BOVEX	
ADNS	